

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים י"ח שְׁבַט, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִּׁי

הַיּוֹם בְּחֻמֶּשׁ לּוֹמְדִים עַל הַהֲלָכוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁה' לִמַּד אֶת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עַל הַר סִינַי אַחֲרֵי מִתֵּן תּוֹרָה. לּוֹמְדִים חֵלֶק מִהַהֲלָכוֹת הַנוֹגְעוֹת לְעֶבֶד עֲבָרִי, וְמֵה קוֹרָה אִם הוּא לֹא רוֹצֶה לְצִאת לְחוּפְשִׁי (לְהַשְׁתַּחֲרֹר).

לּוֹמְדִים הַלְכוֹת שֶׁל אִמָּה עֲבָרִיָּה, וְשִׁישׁ לְהַתְחַתֵּן אִתָּהּ אוֹ לְתֵת אוֹתָהּ לְבֶן שֶׁל הָאָדוֹן לְהַתְחַתֵּן. מֵה קוֹרָה אִם מִיִּשְׁהוּ (חֶסֶד וְשְׁלוֹם) הֵיג אָדָם אַחֵר בְּמִזִּיד.

- הָעֶנֶשׁ הַמַּגִּיעַ לָמִי שְׁאִינוּ מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ

- מֵה הָעֶנֶשׁ הַמַּגִּיעַ לָמִי שְׁחוּטָף אָדָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם.

- הָעֶנֶשׁ הַמַּגִּיעַ לָמִי שֶׁהִזִּיק לְאָדָם אַחֵר.

תַּהֲלִים / יוֹם י"ח לַחֲדָשׁ פְּרָקִים פ"ח- פ"ט

פֶּרֶק פ"ט מִתְחִיל בְּפָסוּק: "מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֶזְרָחִי" הָאוֹמֵר לָנוּ מִיֵּהוּ מַחְבֵּר הַפֶּרֶק הַזֶּה.

חֲסִידוֹת מְסִבֵּירָה שְׁלֹשׁם "אִיתָן" יִשְׁנֶה מִשְׁמְעוֹת עֲמָקָה יוֹתֵר שְׁעֲלִינוּ לְלַמֵּד מִמֶּנָּה. הַמֶּלֶךְ אִיתָן מִשְׁמְעָה חֲזָק. יִשְׁנֶם סָגִים שׁוֹנִים שֶׁל חֲזָקָה. עֲצֻמַּתִּי- שְׁקִשָּׁה לְהִלָּחֵם אִתּוֹ אוֹ יִצִּיב שְׁקִשָּׁה לְדַחֵף אוֹתוֹ. יִשְׁנֵנו חֲזָק- שְׁאֵף דָּבָר לֹא יָכוֹל לְשֹׁבֵר אוֹ לְהִזִּיז אוֹתוֹ וְזֶהוּ אִיתָן.

לְכָל נִשְׁמָה יֵשׁ אִיתָן, זֶהוּ חֵלֶק מִהַנִּשְׁמָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ הַכֹּחַ לְעוֹלָם לֹא לְזוּז לֹא מִשְׁנָה מֵה כָּלֵם מְסִבִּיב יִנְסוּ לַעֲשׂוֹת, הַחֵלֶק הַזֶּה לֹא נוֹתֵן לְנִשְׁמָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר נֶגֶד רָצוֹן ה'. הַחֵלֶק הַזֶּה נִקְרָא, הַיְחִידָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה, הַחֵלֶק הַמוֹכֵן אֶפְלוֹ לְמַסֵּר אֶת הַנִּפְשׁ לְמַעַן ה'.

בְּעֶצֶם, הַמֶּלֶךְ אִיתָן מְרַכֵּבֵת מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ תִּנְיָא! זֶה אַחַת הַסְּבוֹת שֶׁמְסִבִּירִים מְדוּעַ הָאָדָמוֹ"ר הִזְקֵן פָּתַח אֶת סִפְרוֹ בְּמֶלֶךְ זֶה. הֵיּוֹת וְהִיא הַחֵלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְסִפְר הַתִּנְיָא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ בִּיצֵד לְעוֹרֵר חֵלֶק זֶה.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ה (י"ח שבט שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן נותן דגמאות היום, לא רק איך אדם צריך להיות מוכן לעבר יסורים ובלבד שלא יעבר אפלו עברה קטנה אלא גם כיצד אדם צריך לעבד קשה כדי לקיים מצוה.

לפעמים מצוות אינן קלות, הן יכולות להיות מאוד קשות עבורנו, ואנחנו יכולים לחוש שאיננו יכולים לקיים אותם או שלא באמת רוצים לקיים. אבל בגלל שאנו יודעים שזה מה שה' רוצה, אנו מוכנים למסור את הנפש ולקיים אותם בכל זאת.

האדמו"ר הזקן אומר לנו שיתכן מצב שבו למוד תורה, תפלה ונתינת צדקה יכולים להיות קשים לאדם. ועם כן זה בגלל האהבה המסותרת שיש לנו לה' אנו מוכנים לעשות הכל עבורו. אנו צריכים רק לחשב על כך שאנו מוכנים לעשות כל מה שנדרש כדי להשאר מחברים לה' ואפלו מסירות נפש. הידיעה הזו תקל עלינו לקיים את רצון ה' למרות שקשה.

היום יום / י"ח שבט

היום הרבי מספר על עוד מאמר מעניין בתורה אור.

מאמרו של האדמו"ר הזקן נקרא "וימראיהם ומעשיהם" ומבסס על המאמר הראשון שהמגיד אמר בפשנה'יה לרבי (חג השבועות תרכ"א). לכן עבור חסידי המגיד (כגון האדמו"ר הזקן) המאמר הזה היה כמו שמאמר באתי לגני הוא לגבינו.

האדמו"ר הזקן לא היה נוכח בפשהמגיד אמר את המאמר, אבל שמע אותו מר' מענדל הורדוקר שהיה שם. האדמו"ר הזקן אמר מאחר יותר את אותו המאמר והסביר אותו בדרך.

האם התבלבלתם מדיע דברנו על מאמר לפרשת בשלח **מלקוטי תורה** והיום אנחנו מדברים על מאמר לפרשת יתרו **בתורה אור**? מדיע המגיד אמר מאמר מפרשת יתרו בחג השבועות? התשובה פשוטה מאוד.

ישנם מספר מאמרים בלקוטי תורה, לפני פרשת ויקרא, ואחד מהם הוא המאמר עליו למדנו אתמול. ועל מה מדבר בפרשת יתרו? מתן תורה שארע בחג השבועות.

כל ה"היום יום" האלו המדברים על תורה אור וליקוטי תורה, מראים לנו עד כמה חשוב לחסיד ללמד את ה"פרשה החסידית".

ספר המצוות / מצות לא תעשה רפ"ה

המצוה היומית – **מצות לא תעשה רפ"ה** היא שאסור לשקר כשאדם הוא עד. זה אחד מעשרת הדברות!

רמב"ם / הלכות עדות פרקים י"ז, י"ח, י"ט

ברמב"ם היום, לומדים את ההלכות של המצוה היומית, שאסור לומר עדות שקר. מהי עדות שקר?

פרק י"ז – לומדים שאפילו אנחנו לומדים שאפילו אם מישהו יודע שהאיש אומר אמת, הוא לא יכול להיות עד אם הוא לא ראה או שמע בעצמו מה שקרה.

אם מורה אומר לתלמידים "אתם יודעים שאני אף פעם לא משקר, מישהו חייב לי כסף אבל יש לי רק עד אחד, בבקשה תהיה העד השני" התלמיד לא יכול להיות עד, זו לא תהיה עדות אמת. היות והתלמיד לא ראה מה שקרה. בית הדין ינזף בו על כך שהעיד עדות שקר, כדי לנסות למנוע אנשים מלהתנהג כך.

פרקים י"ח - י"ט - בשני הפרקים האלו נברמב"ם שנלמד מחר, לומדים את ההלכות על עדים זוממים שהיא המצוה של מחר. עדים זוממים זהו מצב כאשר ישנם עדים המוכיחים שהעדים האחרים משקרים.

דרכי החסידות / הלכות הצריכות

כל העולם שיך לה'. איננו יכולים לאכל או לשתות שום דבר ללא קבלת רשות ממנו. ה' נותן לנו רשות לקחת את הדברים, ובלבד שנאמר קודם לכן ברכה. אחרת, זה כמו לגנוב מה' חס ושלום. אפלו אם אוכלים בים קטן, יש לומר ברכה. אחרי האכל יש להדות לה' על מה שאכלנו. מברכים ברכה אחרונה רק אם אכלנו בכמות מספקת שנקראת אכילה. כמה השיעור? לאכל- כזית (כמו בגדל של ביצה) ולשתיה לפחות רביעית (חצי כוס). יש להזהר עם יין ומיץ ענבים. ישנה מחלקת האם שתיה של מעט מיץ / יין נחשבת כבר בשתיה. לכן ההלכה היא שבדאי תמיד להשתדל ולשתות רביעית כדי שללא כל ספק נוכל לברך ברכה אחרונה. אם איננו יכולים, אין מברכים ברכה אחרונה.

תפלה / שים שלום (חלק ב')

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בברכת "שים שלום" אומרים: "ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך". מדרש פסיקתא רבא מסביר שאור ה' הבונה לאורו של משיח. איך נקבל את אורו של משיח? כאשר ה' יוכל לברכנו בלנו באחד. כאשר יש בינינו אחדות, מגיע לנו את האור של משיח. אומרים זאת בברכה האחרונה לא רק בגלל ששלום הוא הכלי לכל הברכות אלא גם כיון ששלום הוא הכלי לכל הסבה לשמה העולם נברא: שאורו של משיח יאיר בעולם.

גאולה ומשיח / למוד ענייני משיח וגאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

אחת הדרכים שהרבי למד היא שאפשר להזכיר את הגאולה עם מצוה תמידית אותה מקימים כל הזמן: כאשר נותנים צדקה אפשר לחשוב על המלים של חז"ל: "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"- לצדקה יש כח לקרב את ביאת המשיח.

כך, בכל פעם שנותנים צדקה, לומדים וחושבים גאולה.